

лица могат да служат и като сръдство за депозирание суми въ спестовната каса на горнята Банка или въ тая на пощитѣ, и най-послѣ за купуване на цѣнни книжа. За вписанитѣ въ пощенскитѣ спестовни каси пари нѣма никакво ограничсние на сумата, освѣнъ минимума единъ левъ, обаче, за сума по-голѣма отъ 100000 не се плащатъ лихви (вижъ специалнитѣ инструкции на министерството на пощитѣ и телеграфитѣ, *Cabrini*, *op. cit.*, p. 53—57).

Нѣкои особни страни на италианското емигриране.

Едни отъ неблагоприятнитѣ условия за емигрантитѣ въ чужбина сж още: 1) недовѣрието на респективнитѣ власти, 2) ненавистьта на мѣстнитѣ работници и 3) недопушането на чуждитѣ работници — емигранти въ мѣстнитѣ работнически организации. Напливътъ на италиански работници, главно въ Съединенитѣ Щати, е далъ особенъ характеръ на тия неблагоприятни, въобще за чуждитѣ работници условия. Прѣзъ 1909 г. не току-тъй по своя собствена инициатива, е дошелъ въ Италия *Samuele Gompers*, прѣдсѣдателя на *American Federation of Labor*, („краля“ на сѣверо-американскитѣ работнически синдикати и водителъ на повече отъ два милиона работници, отлично организирани и дисциплинирани въ могущатѣ и колосални *Trade-Unions*), за да сезапознае отъ близо съ организацията на италианскитѣ работнически класи и да изучи, въ съгласие съ италианското правителство и ръководителитѣ на работническитѣ тукъ организации, сръдствата за подобръние условията на италианскитѣ емигранти въ Съединенитѣ Щати, примирявайки по тоя начинъ интереситѣ имъ съ тия на сѣверо-американскитѣ работници.

Споредъ *Barela* (вижъ *Vita Economica*, 1909, № 3 4, p. 76) главнитѣ причини за горнитѣ неблагоприятни